

שבועות

יג	רבי יהודה הנשיא תלמיד ר' יהודה בר' אלעאי סתם ספרא ר' יהודה (3) כפרת הכהנים ביה"כ
----	--

ב: ידיעות הטומאה - טומאת מקדש וקדשיו

יד	ידיעות הטומאה ב' שהן ד' חוב על טומאת מקדש וקדשיו כשנעלם ממנו מקדש טמא שנעלמו ממנו הלכות טומאה ונכנס למקדש ידיעת בית רבו אי שמה ידיעה לטומאת מקדש (2) הוספה על קדושת ירושלים והעזרות ב' תודות להוספה על קדושת ירושלים והעזרות א' המרבה וא' הממעיט ובלבד שיכוון לבו לשמים (3) פסוקים שמנהג לאומרם אחר ק"ש על המיטה
----	---

יז	קדושה ראשונה אי קידשה לעתיד לבוא (5) טהור שנטמא במקדש חייב לצאת טהור שנטמא במקדש ושהה כדי השתחוואה קידה, כריעה והשתחויה (3) טהור שנטמא במקדש ושהה מעט במזיד
----	---

יח	טמא ששהה באויר מקדש ולא ע"ג קרקע נטמא במזיד במקדש ולא שהה כדי השתחוואה נזיר שנטמא בבית הקברות ושהה מעט במזיד טהור שנטמא במקדש צריך לצאת בקצרה ולא בארוכה זר שהפך בצינור ע"ג מזבח חייב מיתה ביאת טמא למקדש וטהור לבית המנוגע שלא כדרך ב"ד שהורו טעות בטומאת מקדש אין מביאין חטאת אשה שנטמאה בשעת תשמיש
----	--

יח	משמש מת בעריות (3) אזהרה לפורש מאשה שנטמאה בשעת תשמיש פרישה מאשתו סמוך לוסתה (1) ידיעת טומאה בתחילה לחייב על טומאת מקדש וקדשיו
----	---

יט	העלם זה וזה בידו (2) ידיעת ספק או מקצת ידיעה לטומאת מקדש וקדשיו דעת ר' ישמעאל שלא צריך ידיעה בתחילה לטומאת מקדש (2)
----	--

ג: שבועות שתיים - שבועת ביטוי

יט	שבועות ביטוי ב' שהן ד' שבועה לא אוכל, הא שבועה שאוכל וכי"ב (2)
----	---

כ	נשבע בל' מבטא או איסור המתפיס בשבועה אזהרה וגדר שבועת שוא, שקר, ביטוי ונדרים זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו
---	---

כא	לאו שאין בו מעשה שלוקין עליו (2) חוב מלקות וקרנן לנשבע לשוא או לשקר התראת ספק (4)
----	---

כב	חוב על שבועה בפחות מכשיעור
----	----------------------------

כב	חוב על נדרים בפחות מכשיעור צירוף לכשיעור בנדרים ובשבועות אי יש מעילה בקונמות (2)
----	--

כג	שיעור לנשבע שלא לאכול עפר או חרצן שיעור לנזיר שנשבע שלא לאכול חרצן שתיה בכלל אכילה לשבועות
----	--

כג	חילוק ל' שבועה לשבועות רבות
----	-----------------------------

פרקים

א: שבועות שתיים - טומאת מקדש וקדשיו	ב.
ב: ידיעות הטומאה - טומאת מקדש וקדשיו	יד.
ג: שבועות שתיים - שבועת ביטוי	יט:
ד: שבועת העדות - שבועת העדות	ל.
ה: שבועת הפקדון - שבועת הפקדון	לו:
ו: שבועת הדיינין - שבועת מודה במקצת	לח:
ז: כל הנשבעין - הנשבעין ונוטלין	מד:
ח: ארבעה שומרין - שבועת הפקדון	מט.

א: שבועות שתיים - טומאת מקדש וקדשיו

ב	כפרה על טומאת מקדש וקדשיו
ג	לאו שאין בו מעשה אי לוקין עליו (4) התראת ספק (3) המותיר מבשר הפסח אינו לוקה (4)
ד	השמר פן ואל ל' לאו (4) לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד (6) כלל ופרט וכלל או ריבוי ומיעוט וריבוי (13)
ה	כלל ופרט וכלל כששני הכללים סמוכים זל"ז (2) טומאת מקדש וקדשיו רק עם ידיעה בתחילה ידיעת בית רבו אי שמה ידיעה לטומאת מקדש (1) יציאות השבת ב' שהן ד' (2) מראות נגעים ב' שהן ד' צירוף מראות נגעים לכשיעור
ו	חוסנה של מלכות רומי המקור לקרבן עולה ויורד בטומאת מקדש וקדשיו
ז	דבר שהיה בכלל ויצא, ללמד על הכלל כולו יצא (8) טמא שאכל עצים, לבונה או חטאת פנימית אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות (9) שעיר יוה"כ הפנימי תולה על טומאת מקדש וקדשיו
ח	שעיר יוה"כ החיצון מכפר על טומאת מקדש וקדשיו
ט	דעת ר' ישמעאל שלא צריך ידיעה בתחילה לטומאת מקדש (1) שעירי רגלים ור"ח מכפרין על טומאת מקדש וקדשיו שעירי ר"ח מכפרין כביכול על ה' שמיעט את הירח דעת ר"ש בכפרת שעירי ר"ח
י	דעת ר"מ בכפרת טומאת מקדש וקדשיו דבר הלמד בהיקש אי חוזר ומלמד בהיקש (3) ר"ח נקרא מועד (2) דעת ר"ש בן יהודה בכפרת טומאת מקדש וקדשיו כבשים שהופרשו לתמידין ולא הוצרכו לציבור
יא	לב ב"ד מתנה עליהן (2) הקדיש בהמה הראויה למזבח לדמיה
יב	חטאת ציבור ואשם שנתכפרו בעליהן באחרים קרבנות הכשרים לקיץ המזבח שעיר יוה"כ הפנימי מכפר על זדון טומאת מקדש וקדשיו כפרת שעיר המשתלח על כל העבירות כפרת יוה"כ ללא תשובה (2)

כג

נשבע שלא לאכול ואכל דבר שאין ראוי לאכילה

נשבע שלא לאכול ואכל מאכלות אסורות

איסור אי חל על איסור (9)

כד

איסור כולל בשבועות

כה

שבועות חלות בדבר שאין בו ממש (2)

הנשבע שלא לישון ג' ימים (2)

שבועות ביטוי על אחרים

חיוב על שבועת העדות משום שבועת ביטוי

דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש (2)

כו

שבועת ביטוי לשעבר

כלל ופרט וכלל או ריבוי ומיעוט וריבוי (14)

שבועת ביטוי לשעבר כשטעה וחשב שיועד האמת

שגגת שבועת ביטוי כשנעלם ממנו השבועה או החפץ

העלם זה וזה בידו (3)

שגגת קרבן בשבועת ביטוי

עבר על שבועתו בשוגג אבל לא היה שב מדיעתו

שבועת ביטוי ונדר בלבד בלי שהוציא בשפתיו

ב' כתובין הבאין כא' אין מלמדין (12)

כז

שבועה לקיים או לבטל מצוה

יחדיו כשלא כתוב 'יחדיו' (6)

שבועה שלא אוכל ככר זו שבועה שלא אוכלנה

אין שבועה חלה על שבועה (2)

שבועת ביטוי זדונה מלקות ושגגתה קרבן עולה ויורד

שבועת שוא זדונה מלקות ועל שגגתה פטור

שבועה בתוך שבועה ונשאל על הראשונה (2)

נדר ב' נזירות ומנה הראשונה ונשאל עליה (2)

נשבע לא לאכול ככר עד מתי יכול להשאל על שבועתו

כח שבועה לא אוכל ככר זו אם אוכל זו ואכל התנאי בשוגג

התראת ספק (5)

נדרי ושבועות שגגות (2)

שבועה שלא אכלתי שבועה שלא אכלתי

שבועה שלא אוכל תשע שלא אוכל עשר והחיפץ

נשבע מתאנים וענבים וחזר ונשבע מתאנים (2)

כט

שבועת שוא

נדר ושבועה על דעת הבריות ודעת רבנן (2)

הכופר בע"ז כמודה בתורה כולה (3)

ציצית שקולה כנגד כל המצוות (2)

שבועה שאוכל ככר זו שבועה שלא אוכלנה

שבועת ביטוי ושוא חייב מפי עצמו ומפי אחרים

העונה אמן אחר שבועה כמוציא שבועה מפיו

ד: שבועות העדות - שבועת העדות

ל

שבועת העדות אינה נוחגת בפסולים לעדות

מקור לפסול נשים לעדות

בעלי דין צריכין לעמוד בשעת הדיון בב"ד

בצדק תשפוט עמיתך (ויקרא יט)

הוי דן את חבריך לכף זכות

עדים צריכים להעיד בעמידה

מצוה לעמוד בפני אשת חבר

הושבת בע"ד ת"ח וכן את בעל דינו

ת"ח שאין מכבודו להעיד בפני ב"ד

אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' (5)

עדות ת"ח בישיבה

מדבר שקר תרחק (שמות כג)

לא

אל לדיין להחזיק בעמדתו כשיועד שטעה

אל לדיין להושיב תלמיד בור לפניו

דיין או עד לא יצטרפו לפסול לדון או להעיד

דיין היועד בדיון שהוא מרומה אין לו לפסוק ע"פ העדים

תלמיד הרואה שרבו טועה בדיון אסור לו לשתוק

איסור תביעה או כפירה חורג מהאמת כדי לחייב שבועה

על הדיינים להשוות בגדי בעלי דין עשיר ועני

איסור שמיעת בע"ד קודם שיבוא בע"ד חברו (2)

תובע הבא בהרשאה מגונה

שבועת העדות בפסולים לעדות מדרבנן

שבועת העדות שלא בפני ב"ד

דון מינה ומינה או דון מינה ואוקי באתרא (4)

דיו לבא מן הדיו להיות כנידון (7)

שבועת העדות חייבין אף על זדונה קרבן עולה ויורד

שגגת שבועת העדות שחייבין עליה קרבן

שבועת העדות כשנשבע וחשב באמת שאינו יודע

שבועת העדות כיצד

עד שאמר שאינו יודע עדות אין יכול לחזור ולהעיד

חייבין על שבועת העדות רק אחר שתבעם להעיד לו

לב

חיוב קרבן בשבועת העדות על כל שבועה ושבועה

ב' עדים שנשבעו שבועת העדות כאחת או בזא"ז

אי אמרינן אפשר לצמצם (8)

תוך כדי דיבור אי כדיבור דמי (6)

שיעור תוך כדי דיבור (4)

ע"א שנשבע שבועת העדות

דבר הגורם לממון אי כממון דמי (8)

שבועת העדות בעדות סוטה

ע"א שנשבע שבועת העדות כשעדונו נוגעת לממון

שבועת העדות בעדות אשה שמת בעלה

שבועת העדות על קרקע (1)

עד שאמר שאינו יודע עדות יכול לחזור בו תוך כדי דיבור

ב' כיתי עדים שנשבעו שבועת העדות

לג

חילוק ל' שבועת העדות לשבועות רבות

שבועת העדות על קנס (1)

דבר הגורם לממון אי כממון דמי (9)

שבועת העדות בתביעה שאינה של ממון (1)

שבועת העדות שלא ע"פ התובע (1)

כתיבת הרשאה על מטלטלין (2)

לד

שבועת העדות על קנס (2)

עדות נסיבתית בדיני ממונות (2) ובדיני נפשות (3)

תביעת הלואה ע"פ עדים שראו מתן מעות

תבע חברו על הלואה במקום מסויים וכפר הנתבע

שהיה באותו מקום

לה

שבועת העדות בתביעה שאינה של ממון (2)

שבועת העדות לעתיד

שבועת העדות כשלא ייחד את עדיו

שבועת העדות כשיודעין עד מפי עד או כשא' פסול

שבועת העדות שלא ע"פ התובע (2)

לשונות שונות להשבעת עדים בשבועת העדות

שמות וכינויים לשבועות ולהלכות שונות

רחום וחנון אי הוי שם או כינוי

מחיקת תחיליות וסופיות לשמות הקב"ה

שמות ה' הכתובים בפרשות שונות בתורה אי הוו קודש

קדושת השם 'שלמה' בשיר השירים

קדושת אזכרות 'מלכיא' בספר דניאל

האומר לא לויתי כאומר לא פרעתי (3)
טען שפרע לחברו בפני עדים והעדים מכחישים וכי"ב
לוה מחברו ע"מ שיהא נאמן שלא פרעו ופרע בפני עדים
מב תרי כמאה

שבועה על טענת חש"ו או הקדש והשבעת קטן

טעם לשבועת מודה במקצת (5)
חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו (6)

הנפרע מיתומים גדולים אי צריך להשבע (2)

הנפרע מנכסי הקדש אי צריך להשבע

שכ"מ שהקדיש כל נכסיו והודה שחייב לאחר (2)
אין אדם חוטא ולא לו (3)

קרקע, עבד, שטר והקדש לשבועה

תשלומי כפל בכל דבר המטלטל וגופו ממון (3)

כלל ופרט וכלל (16)

שומר פטור משבועה ותשלום בקרקעות וכו' והקדש (2)
שבועת מודה במקצת רק על דבר שבמידה
הלוח על המשכון ואבד ונחלקו בשווי (2)

מלוה שאיבד המשכון אי הפסיד כל חובו (2)
משכון כנגדו או כנגד כולו הוא קונה (2)

מב בע"ח אי קונה משכון (5)
שומר אבדה אי הוי כש"ח או כש"ש (4)
המלוה על המשכון לענין שמיטה (2)

ז: כל הנשבעין - הנשבעין ונוטלין

מב המחוייבין שבועה מהתורה נשבעין ונפטרינ
הנשבעין ונוטלין מתקנת חכמים

מב שכיר בזמנו נשבע ונוטל (2)
שכיר אי נשבע ונוטל כשנחלקו על גובה שכרו
שכיר אי נשבע ונוטל כשאינן עדים ששכרו
שומר פטור משבועת השומרים במיגו דלהד"ם והחזרתי
המפקיד אצל חברו בעדים אי צריך להחזירו בעדים (2)

מב גגזל הנשבע ונוטל
יצא מרשות חברו וכלים תחת כנפיו וטוען שקנאם מידו
חזקה בדברים העשויין להשאל ולהשכיר (2)

נחבל הנשבע ונוטל
החשוד להשבע לשקר

מב נתבע החייב שבועה והוא והתובע חשודין על השבועה
מתוך שאינו יכול להשבע משלם (4)
מודה במקצת שטוען איני יודע על חלק מהתביעה
חוננו על פנקסו שנשבע ונוטל

כשרות עדים מוכחים לעדות אחרת (2)

מב לקח פירות מחברו ונחלקו אם שילם התמורה וכי"ב
יתומים התובעים חוב אביהם מיד יתומים של החייב

אי אדם מוריש זכות לגבית חוב בשבועה לבניו
שטר העומד לגבות אי כגבוי דמי (6)

המחוייבין שבועה שלא בטענה ברורה
לגלגל שבועה בדרבנן

מב אין מגלגלין שבועה על שכיר שנשבע ונוטל
הזכאי לגלגל שבועות על חברו אי טענינן ליה

שביעית משמטת שבועת ב"ד

ח: ארבעה שומרינ - שבועת הפקדון

מב חייבי ד' השומרים (2)

שבועת השומרים לשקר המחייבת אשם גזילות

לה שבועות בשם המפורש ובכינויים

לו חייבין על שבועה אף בלא הזכרת קללה

ארור ל' נידוי, קללה ושבועה

אמן ל' שבועה, קבלת דברים והאמנת דברים

לאו לאו והן הן ל' שבועה

מגדף השם בכינוי (2)

המקלל אר"א בכינוי

המקלל עצמו או חברו עובר בל"ת

השמר פן ואל ל' לאו (5)

שינוי ל' משנה ומקרא בקללה בלשון נוכח

שבועה בל' ברכה

מכלל לאו אתה שומע הן וההיפך (2)

ה: שבועת הפקדון - שבועת הפקדון

לו שבועת הפקדון שלא בפני ב"ד

חייב אשם על זדון שבועת הפקדון

שבועת הפקדון כיצד

חייב קרבן בשבועת הפקדון על כל שבועה ושבועה

נשבע שבועת הפקדון על חייב קנס פטור מאשם

לו חייב מלקות על זדון שבועת הפקדון

שבועת הפקדון על ממון שיש עליו עדים או שטר

שבועת העדות ושבועת הפקדון על קרקע (2)

כלל ופרט וכלל או ריבוי ומיעוט וריבוי (15)

לה חילוק ל' שבועת הפקדון לשבועות רבות

צירוף לפרוטה מיני תביעות שונות לשבועת הפקדון

כשפרט לשונו בשבועת הפקדון אי חייב עוד על הכלל

פרט בשבועת הפקדון מיני תביעות לכמה תובעים

שבועת הפקדון על תביעת אונס או פיתוי

ו: שבועת הדיינין - שבועת מודה במקצת

לה שבועת מודה במקצת

טענו חייטין והודה לו בשעורין (4)

תבע חברו כדי שמן והודה לו בקנקנים לשבועה (2)

גלגול שבועה (2)

שבועת הדיינין בשם המפורש או בכינוי

שבועת הדיינין בנקיטת חפץ

שבועת הדיינין צריכה להיות בעמידה

שבועת הדיינין נאמרת בכל לשון

איום על המחוייב שבועת הדיינין קודם שישבע

לב חומר איסור שבועה על שאר עברות

שבועת הדיינין חלה על שני הצדדים

נדר ושבועה על דעת הבריות ודעת רבנן (3)

שיעור מינימלי לטענה ולהודאה לשבועת מודה במקצת

מב שיעור שבועת ע"א בפרוטה

טענו חייטין ושעורין והודה לו בשעורין (2)

טענו חייטין וקדם והודה לו בשעורין

כופר בכל פטור משבועה דאו' וחייב בשבועת היסט

חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו (5)

מב בין שבועות ב"ד דאו' ודרבנן

מציאת חש"ו (2)

חייב שבועה לגובה את חובו ע"פ שטר

המלוה את חברו בעדים אי צריך לפרועו בעדים (3)

הלוח לחברו ע"מ שיפרענו בפני פלוני ופלוני וכי"ב

כפר בחובו ועדים מעידים שהיה חייב ופרע

שומר שטען טענת גניבה או אבדה בפקדון לשקר (3)

כ"ז

מודה בקנס פטור (6), וכשבאו עדים אחר הודאתו

הודה שגנב ובאו עדים שטבח או מכר (2)

שוכר כש"ח או כש"ש (6)

חיוב על שבועת השומרים לשקר משום שבועת ביטוי

כי משמש בד' לשונות (4)